

og svovl. Men SF beklager stærkt, at regeringen har valgt at reducere sit oprindelige oplæg, så lovkomplekset ikke yder det planlagte bidrag til at nå målsætningen om en 20 pct. reduktion af kuldioxidudslippet i år 2005.

SF deltog fra starten i politiske forhandlinger om afgiftspakken, forhandlinger som regeringen ensidigt afbrød, alene fordi Det Konservative Folkeparti og Venstre ikke længere ønskede at forhandle.

Dette brud indebærer, at mindretallet ikke kan tage noget samlet ansvar for pakkens udformning, og at mindretallet er frit stillet til senere at fremsætte forslag til forbedringer af pakken såvel i udformningen af de enkelte regler som forslag, der øger chancerne for at nå miljømålsætningen.

Et *mindretal* (Venstres, Det Konservative Folkepartis og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et flertal inden for mindretallet (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) bemærker, at hele lovpakken om de såkaldte grønne afgifter indstilles til forkastelse.

For det første er der tale om nye og højere skatter i et land, der i forvejen har et for højt skattetryk. For det andet ødelægges konkurrenceevnen i en række vigtige danske virksomheder og endog hele brancher til skade for produktion, eksport og beskæftigelse. For det tredje er pakken med sine varierende afgiftssatser, diverse tilskudsordninger og indbyggede forhandlinger med staten om aftaler udtryk for en rendyrket socialistisk planøkonomi.

Med pakkens vedtagelse skal den enkelte virksomhed for fremtiden have sine produktionsprocesser og investeringsplaner godkendt af staten med henblik på at få lavere afgifter. Godkendelsen er endda kun midlertidig, hvilket efterlader virksomheder i stor usikkerhed. For det fjerde vil lovpakken med sit forsøg på at skelne mellem tunge processer, lette processer, rumopvarmning, direkte og indirekte procesomkostninger samt tilskud efter et statsligt skøn alt i alt virke vilkårligt og tilfældigt for den enkelte virksomhed. Alle de her skadelige virkninger for samfundet skal ses i forhold til,

at Danmarks miljømål kunne nås ad frivillighedens vej uden afgifter.

De mange ændringsforslag til lovpakken vil i visse tilfælde være udtryk for imødekommenhed i forhold til nogle virksomheder, men samtidig er der overhovedet ikke vist imødekommenhed over for andre virksomheder og brancher.

Hertil kommer, at mange virksomheder formentlig slet ikke har nået at få overblik over virkningerne, og deres ønsker har man således slet ikke kunnet tage stilling til.

På denne baggrund synes ændringsforslagene som helhed at være tilfældige og vil medvirke til, at hele lovpakken forskelsbehandler virksomheder og brancher.

Et mindretal inden for mindretallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) er modstander af hele regeringens miljøpakke med nye store skatter, som pålægges den danske befolkning og – endnu værre – pålægges vores livsnødvendige produktion. Hele den filosofi, som regeringen har lagt til grund for sin pakke af nye grønne skatter, er Fremskridtspartiet imod. Der bliver, som så ofte tidligere, tale om ensidige danske initiativer, hvorved danske virksomheder nok en gang mister konkurrenceevne til skade for beskæftigelsen og for samfundsøkonomien.

Det er selvfølgelig vigtigt, at danske virksomheder er tilbageholdende med deres resourceforbrug. Imidlertid er det helt forfælt at tvinge virksomhederne til at gennemføre energiømlægninger, de måske ikke har råd til, eller som har minimalt miljømæssigt sigte. Der vil blive tale om betydelige fejlinvesteringer, fordi virksomhederne føler sig presset til at præstere »miljørigtig« adfærd. Den klapjagt, som de tusinder af nye miljøkommissærer vil indlede på virksomhederne under dække af energisyn, vil betyde en brændemærkning af mange virksomheder. Miljøfanatikere vil misbruge disse love til at hetze mod virksomheder helt uden saglig grund. Vi har set det med andre miljølove og vil givet opleve det igen med nærværende nye love.

Danske virksomheder er ikke energisvin. De har så rigeligt at gøre med at holde udgifterne til alle omkostningsparametre nede, at de selvfølgelig ikke sviner med energien. Den behårdede konkurrence har for længst fået frasorteret